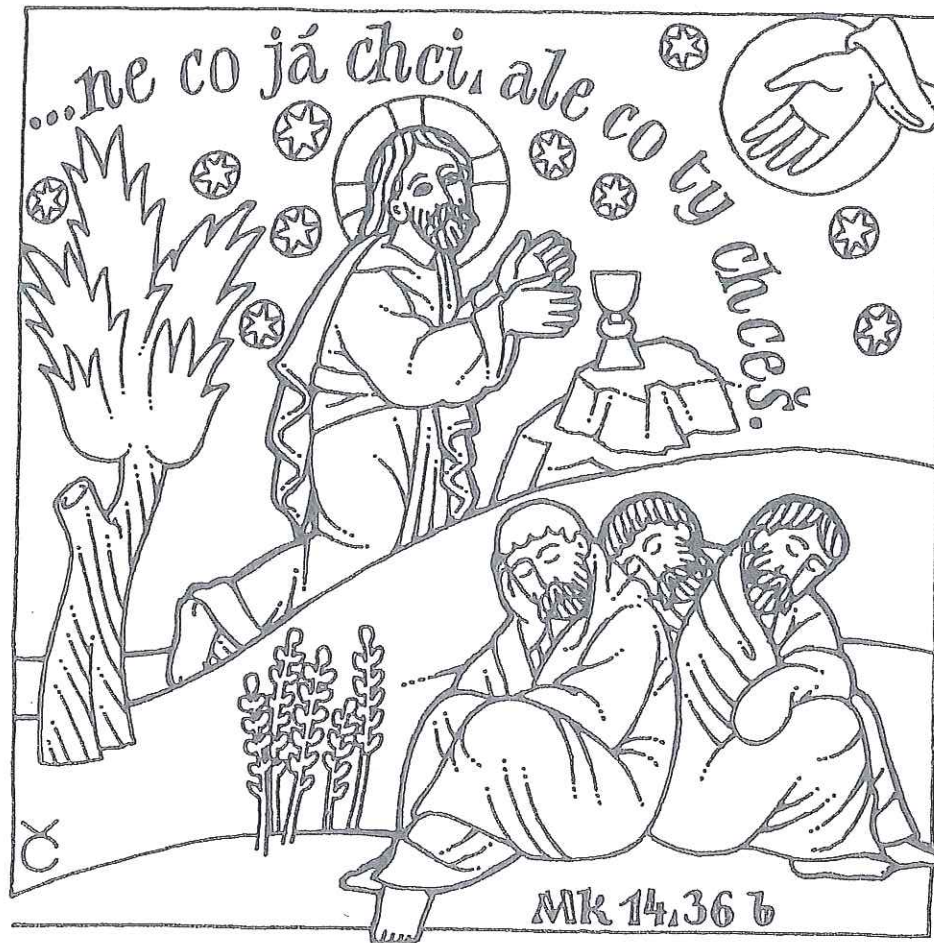

FARNÍ ZPRAVODAJ

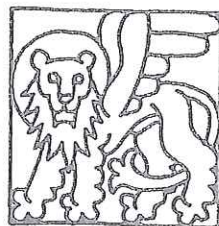
Květná neděle

Český Krumlov 25. 03. 2018

13 / 2018

*Květná
neděle*

Evangelium

Mk 14,1-15,47

Liturgie této neděle má svůj vrchol ve čtení vyprávění o umučení našeho Pána. Pro mnohé křesťany je to jediná příležitost, kterou mají, aby naslouchali této části evangelia během liturgického shromáždění.

Na první pohled je poněkud zvláštní, že liturgie zařadila tuto četbu na Květnou neděli, jež by se dala charakterizovat atmosférou triumfu a svátečnosti. Naše dnešní oslava

začíná slavným *Hosana!* a vrcholí v ostrém *Ukřižuj!* Tato slova však proti sobě nestojí jako protimluv; spíše se jedná o samotné srdce tajemství. Tajemství, které se při této příležitosti má prohlásit, je následující: Ježíš se dobrovolně vydal pro své umučení; ne, že by se cítil pokořený silami většími, než je on sám („*Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe*“ Jan 10,18), je to skutečně on sám, kdo hledal vůli svého Otce a pochopil, že přišla jeho hodina, a tak ji přijal se svobodnou synovskou poslušností a s nekonečnou láskou k lidem: „*Věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti*“ (Jan 13,1).

Vyprávění o umučení se nacházejí na samotném počátku evangelia, ne na jeho konci. Životopisy význačných osobností začínají jejich narozením a končí jejich smrtí; Ježíšův životopis (můžeme-li vůbec hovořit o životopisu) začal vyprávěním o jeho smrti a teprve později byl doplněn vyprávěním o narození. Vyprávění o umučení Páně se jako první utvářela v tradici a byla písemně zpracována; ostatně evangelia byla definována jako: „Vyprávění o umučení, kterým předchází rozsáhlý úvod“ (M. Kaeler). Soulad mezi čtyřmi evangelisty je ve vyprávění o umučení mnohem větší než ve zbytku evangelia; ve vztahu k hlavnímu sdělení jsou pak v souladu naprosto dokonalém. Všechny pokusy uskutečněné během staletí ze strany nevěřících kritiků usilující o pošramocení jejich důvěryhodnosti byly naprosto neúčinné a nezdařilé. Strízlivá prostota evangelí, vypravěčský tón bez snahy o polemiku, jednoduchý popis ze strany autorů vyprávění, podobnost v nedůslednostech, jež se nikdo nesnažil vymazat nebo upravit – to všechno přispívá k dojmu, že se jedná o objektivní svědectví z první ruky, ve vztahu k nimž se ony „kritické“ rekonstrukce moderní doby zdají být stále více či méně svévolné a tendenční.

Čteme-li vyprávění o umučení očima vědců a historiků, zdá se, že zásadní problém spočívá v následujících otázkách: Kterí lidé byli odpovědní za Ježíšovu smrt, Židé, nebo Římané? Zemřel Ježíš kvůli náboženským, nebo politickým důvodům? Zemřel proto, že se prohlašoval za Mesiáše, nebo za sociálního reformátora, či odpůrce Říma? Po 2. světové válce způsobila tragédie židovského národa a účast křesťanů na bitvách za osvobození, že se tato otázka opětovně dostala na scénu a více než kohokoli jiného fascinovala čtenáře evangelia. Určitý vyváženější výzkum na tyto otázky už odpověděl – Ježíš byl odsouzen společně Židy i Římany; na jeho smrti se spolupodílela zvláštní shoda náboženských a politických motivů, i když přímá odpovědnost, jak se zdá podle evangelijního vyprávění, padá spíše na židovské vůdce té doby (ne na celý soudobý židovský národ, a už vůbec ne na celé následující generace Židů!).

Po zaznění tohoto argumentu si naprosto jasně uvědomujeme, že problém nebyl dořešen, ale ve své podstatě jsme se ho teprve letmo dotkli; zbývá objasnit, z jakého důvodu „bylo nutné“, aby Syn člověka trpěl (srov. Lk 24,26). Věřící člověk tedy hledá někoho jiného, kdo nese odpovědnost za Kristovu smrt; cítí, že má co dočinění s jiným neúnavným žalobcem, který ještě před Ježíšovým uvězněním pro něho připravoval k pití hořký kalich.

jiného, kdo nese odpovědnost za Kristovu smrt; cítí, že má co dočinění s jiným neúnavným žalobcem, který ještě před Ježíšovým uvězněním pro něho připravoval k pití hořký kalich.

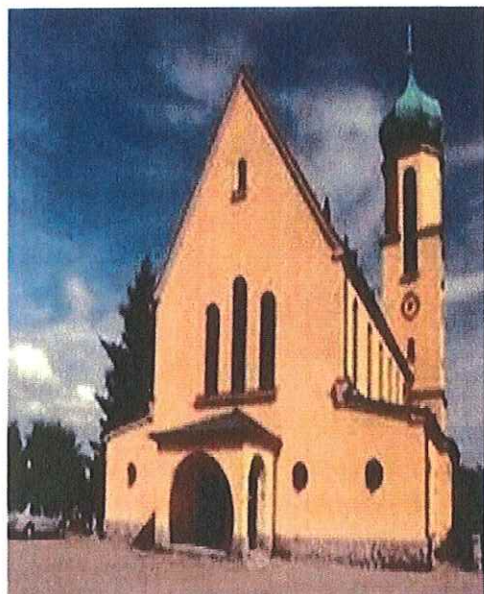
Příběh umučení představuje také různé zvláštní vsuvky naprosto zjevně narušující hlavní dějovou linii příběhu: vyprávění o Jidášově zradě, o Petrově trojím zapření, umývání Pilátových rukou, Barabáš a dva další lotři. Nejsou to však žádné cizorodé prvky, spíše se v nich vyjevuje vysvětlení všeho. Tato vyprávění vyjadřují a symbolizují jediný hlavní důvod, který Ježíše přivedl na kříž: „*On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže*“ (1 Petr 2,24).

Ježíš nesl naše hříchy jako kříž a naše hříchy ho na kříž vlastně přivedly: „*On však byl proboden pro naše nepravosti, rozdrčen pro naše zločiny*“ (Iz 53,5). Davidovi, který vzplál hněvem a hledal odpovědného za takovou nespravedlnost, o níž mu vyprávěl Nátan, pak prorok pověděl: „*Ty jsi ten muž!*“ (2 Sam 12,7). Stejně odpovědi se ze slova Božího dostává i nám, kteří se tážeme, kdo vlastně nechal Ježíše zabít: Ty jsi ten muž! Jsi Jidáš, který zrazuje; Petr, který třikrát zapírá; Pilát, který si myje ruce; lid, který se zahřívá u ohně a přitom tlachá o nepodstatném; jsme vojáci, kteří si chtivě rozdělují oblečení odsouzeného; lotři, kteří zabili... Tito všichni tam nestojí sami, ale za každým z nich stojí zástupy a v nich se nacházíme také my.

Po dočtení *pašiji* jsme dnes zavřeli knihu, avšak nyní už víme, že tyto dějiny neskončily, ale pokračují a dosud se odehrávají v našich životech. „Žalobci té doby jsou již mrtví – napsal jeden židovský učenec na závěr své zanícené knihy o Ježíšově procesu – svědkové odešli domů. Soudce opustil tribunál. Avšak Ježíšův proces běží dál“ (P. Winter). Pro něho – žida – pokračuje Ježíšův proces v procesech proti židům všech dob. Také pro nás křesťany Ježíšův proces a jeho umučení pokračují, nicméně v poněkud jiném smyslu. Můžeme vyzvednout dva významy: obnovuje se v každém učedníkovi (v každém člověku), jenž trpí a je pronásledován pro spravedlnost, stejně jako tomu bylo u Ježíše; je obnovený každým, kdo se podvolí hříchu, čímž znovu nechává zaznívat výkřik: „*Toho ne, ale Barabáše! Ukřižuj ho!*“ Záleží pouze na nás, v jaké roli chceme vstoupit do příběhu o Kristově umučení, zda v šatu Šimona z Kyrény, který se přidává k Ježíšovu boku, aby mu pomohl nést tíhu kříže, nebo do hávu plačících žen u cesty, setníka, který se bije v prsa, nebo se přidáme k Marii, stojící tiše u paty kříže; anebo chceme do děje vstoupit v roli Jidáše, Petra, Piláta, případně těch, kdo „stojí opodál a dívají se“, jak to nakonec všechno dopadne. Vyprávění o umučení Páně, jemuž jsme naslouchali, se uzavírá obrazem náhrobního kamene, kterým je zavalen vstup do hrobu (srov. Mk 14,46); my už však víme, že tento kámen „nevydržel“: Ježíš byl vzkříšen a sedí po Otcově pravici. Přesto však dokud trvají dějiny tohoto světa bolesti a utrpení, on zůstává tajemným způsobem stále v hrobě; ještě nevstal úplně. Jeden z autorů 2. století píše: „*Zůstává ve vězení, je v hrobech, připoután v okovech, v celách, zasypaný urážkami a prochází mnoha procesy; protože s těmi, kdo trpí, trpí také on*“ (Skutky Janovy). Svatý týden by nám měl připomínat především toto všechno. „*Ve svých současných životech uskutečňujeme z těchto tří mysterií (ukřižování, pohřbení a vzkříšení) to, čehož symbolem je kříž, zatímco se ve víře a naději přidržujeme toho, čehož symbolem je Kristovo pohřbení a vzkříšení. Právě teď bylo řečeno člověku: Vem svůj kříž a následuj mne!*“ (sv. Augustin, Ep. 55,24). V jistém smyslu se dá chápat celý náš život jako Svatý týden, pokud ho ovšem prožíváme s odvahou a vírou, v očekávání „osmého dne“, jenž je velkou nedělí odpočínutí a věčné slávy. V této době nám Ježíš opakuje pozvání, které směřovalo jeho učedníkům v Getsemanské zahradě: „*Zůstaňte zde a bděte se mnou*“ (Mt 26,38).

Městský úřad Větřní zve všechny občany

na

Velikonoční koncert

duchovní hudby

dne 01. Dubna 2018 od 15:30 hodin v kostele
Svatého Jana Nepumuckého ve Větřní

Účinkujícími jsou: Smíšený pěvecký sbor Perchta Český
Krumlov (sbormistr Eva Zajíčková), Krumlovský komorní
orchestr (umělecká vedoucí Lucie Sirová), dirigent Martin
Peschík

Mše svaté v týdnu od 25. 03. 2018 do 01. 04. 2018 Český Krumlov:

Pondělí (26. 03.) večer: za
Úterý (27. 03.) -----
Středa (28. 03.) večer: za
Čtvrtek (29. 03.) večer: Zelený čtvrtek - za papeže, biskupy a kněze
Pátek (30. 03.) večer: Velký pátek – Velkopáteční obřady: -----
Sobota (31. 03.) Bílá sobota: -----
Neděle (01. 04.) večer: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 26. 03.	<i>Úterý</i> 27. 03.	<i>Středa</i> 28. 03.	<i>Čtvrtek</i> 29. 03.	<i>Pátek</i> 30. 03.	<i>Sobota</i> 31. 03.	<i>Neděle</i> 01. 04.	<i>Pondělí</i> 02. 04.
Český Krumlov	17:00Ž		17:00P	<u>18:00P</u>	8:00kc <u>18:00P</u>	<u>20:00P</u>	9:30P	9:30P
Český Krumlov klášter								
Větrní				16:30Ž	8:00kc 16:30Ž		8:00VT	8:00Ž
Přídolí							11:15P	11:15VT
Věžovatá Pláně				15:00P	15:00Ž		11:15Ž	11:15Ž
Kájov				15:00Ž	15:00VT		8:00Ž	8:00P
Hořice na Šumavě							<u>9:30Ž</u>	8:00VT

Květná neděle

1. čtení: Iz 50, 4 – 7

2. čtení: Flp 2, 6 – 11

Evangelium: Mk 14, 1 – 47

- Dnes, v neděli 25. března po mši svaté v Českém Krumlově budeme přijímat intence na měsíc duben. Zároveň v tento den od 15:00 hodin se bude konat pobožnost Křížové cesty na Křížovou horu.
- Ve čtvrtek 23. března se v katedrále v Českých Budějovicích se koná od 9:30 hodin „Missa Chrismatis“ – mše svatá se svěcením svatých olejů. Zároveň kněží při této mši svaté obnovují své kněžské závazky a koncelebrují otcem biskupem společně mši svatou.
- Na **Zelený čtvrtek večer začíná Velikonoční triduum** – třídenní slavnost umučení, smrti a Zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Těmito dny vstupujeme do Velikonoc a oslavíme největší svátky v roce. Vybízíme věřící, aby se v hojném počtu účastnili obřadů Svatého týdne, počínaje večerní mší svatou na Zelený čtvrtek. **Bohoslužby v našich farnostech budou tak, jak je uvedeno v tabulce.**
- Na **Velký pátek** bude v Českém Krumlově u sv. Víta **v 8:00 hodin Křížová cesta**. Během této pobožnosti bude možnost přistoupit ke svátosti smíření. Ve Větrní bude **v 8:00 hodin pobožnost Křížové cesty**. **Připomínáme, že tato pobožnost nenahrazuje večerní obřady Velkého pátku. Na Velký pátek je přísný půst od masa a půst újmy.**
- Na Bílou sobotu budou mít věřící v Českém Krumlově možnost po celý den modlit se u Božího hrobu. **Kostel sv. Víta bude v 15:00 hodin uzavřen**, aby se mohl připravit na slavnost Vzkříšení, kterou zahájíme Velikonoční vigilií ve **20:00 hodin** pro všechny naše farnosti.
- **Na Boží hod velikonoční budeme věřícím při bohoslužbách žehnat pokrmu.** Zároveň v tento den bude TV NOE vysílat od 12:00 hodin poselství papeže Františka „URBI ET ORBI“.
- **V neděli 1. dubna v kostele ve Větrní se uskuteční od 15:30 hodin koncert duchovní hudby.**

www.farnostek.bcb.cz

www.fuветrni.webnode.cz

farnostkajov.bcb.cz

farniuradek@seznam.cz

farniuradek@seznam.cz

kostelkajov@seznam.cz

mariogajou@seznam.cz